

27 Odpowiedział Jan i rzekł: Nie może nic wziąć człowiek, jeźliby mu nie było dane z nieba.

28 Wy sami jesteście mi świadkami, żem powiedział: Nie jestem ja Chrystus, ale żem posłany przed nim.

29 Kto ma oblubienicę, ten jest oblubieniec, a przyjaciel oblubieńca, który stoi, a słucha go, weseli się weselem dla głosu oblubieńcowego; przetoż to wesele moje wypełnione jest.

30 **On musi rość, a mnie musi ubywać.**

31 Kto z góry przyszedł, nade wszystkie jest; kto z ziemi jest, ziemski jest i ziemskie rzeczy mówi; ten, który z nieba przyszedł, nade wszystkie jest.

32 A co widział i słyszał, to świadczy, ale świadectwa jego żaden nie przyjmuje.

33 Kto przyjmuje świadectwo jego, ten zapieczętował, że Bóg jest prawdziwy.

34 Albowiem ten, którego Bóg posłał, słowo Boże mówi; boć mu nie pod miarą daje Bóg Ducha.

35 Ojciec miłuje Syna, i wszystko dał w ręce jego.

36 **Kto wierzy w Syna, ma żywot wieczny;** ale kto nie wierzy Synowi, nie ogląda żywota, lecz gniew Boży zostaje nad nim.

Biblijny plan zbawienia

1. Werdykt Biblii: Przed Świętym Bogiem wszyscy są zgubionymi grzesznikami.

Jako napisano: Nie masz sprawiedliwego ani jednego. *Rz. 3:10.*

Albowiem wszyscy zgrzeszyli i nie dostaje im chwały Bożej. *Rz. 3:23.*

Wszystcyśmy jako owce zbłądzili, każdy na drogę swą obróciliśmy się, a Pan włożył nań nieprawość wszystkich nas. *Iz. 53:6.*

Jeźli się kto nie narodzi znowu, nie może widzieć królestwa Bożego. *J. 3:3.*

Jeźli nie będziecie pokutować, wszyscy także poginiecie. *Lu. 13:3.*

2. Biblia przestrzega cię przed wiecznym piekłem.

A jeźli się kto nie znalazł napisany w księgach żywota, wrzucony jest w jezioro ogniste. *Ap. 20:15.*

Zanurzeni są poganie w dole, który uczynili; w sieci, którą skrycie zastawili, uwięzła noga ich. *Ps. 9:18.*

Iść do piekła w on ogień nieugaszony. *Mk. 9:43.*

3. Twoje dobre uczynki, szczerłość czy religijność nie zbawią cię.

Nie z uczynków sprawiedliwości, które byśmy my czynili, ale podług miłosierdzia swego. *Tyt. 3:5.*

Albowiem łaską jesteście zbawieni przez wiarę, i to nie jest z was, dar to Boży jest. Nie z uczynków, aby się kto nie chlubił. *Ef. 2:8,9.*

A ponieważ z łaski, tedyć już nie z uczynków, inaczej łaska już by nie była łaską. *Rz. 11:6.*

4. Syn Boży poniósł twoje grzechy na krzyż.

Chrystus umarł za grzechy nasze. *1 Kor. 15:3.*

Który grzechy nasze na ciebie swoim zaniósł. *1P. 2:24.*

Pan włożył nań nieprawość wszystkich nas...aby

położywszy ofiarą za grzech duszę swą. *Iz. 53:6,10.*

Który wydany jest dla grzechów naszych, a wstał z martwych dla usprawiedliwienia naszego. *Rz. 4:25.*

Który nas umiłował i omył nas z grzechów naszych krwią swoją. *Ap. 1:5.*

WYKONAŁO SIĘ. *J.19:30.*

5. Będziesz zbawiony gdy uwierzysz w Chrystusa jako ostateczną ofiarę.

Wierz w Pana Jezusa Chrystusa, a będziesz zbawiony.

Dz. 16:31.

Albowiem wszyscy synami Bożymi jesteście przez wiarę w Chrystusie Jezusie. *Ga. 3:26.*

Oto stoję u drzwi i kołaczę; jeźliby kto usłyszał głos mój i otworzył drzwi, wniknę do niego. *Ap. 3:20.*

Te rzeczy napisałem wam, którzy wierzycie w imię Syna Bożego, żebyście wiedzieli, iż macie żywot wieczny.

1J. 5:13.

Drogi Przyjacielu, straszną rzeczą jest iść przez życie nie mając wybaczonych grzechów. Ponaglęm cię, abyś teraz skłonił swoją głowę i w modlitwie wyznał Chrystusowi, że przyjmujesz go jako osobistego zbawcę i wierzysz w Jego ostateczną ofiarę za twoje grzechy. W ten sposób powyższy werset 1 Jana 5:13 stanie się **tytułowym mottem** twojego zbawienia.

Oto **teraz** dzień przyjemny, oto **teraz** dzień zbawienia.

2Kor. 6:2.

Wszystkie powyższe wersety pochodzą z pełnego przekładu *Tekstu Przyjętego* Pisma Świętego (Biblia Gdańska), które jasno stwierdza w I Tymoteusza 3:16 iż: **Bóg objawiony został w ciebie.**

Bethel Baptist Church

129 The Broadway, Wimbledon, SW19 1QJ
Sunday Services 11am, 6pm

Polonais

EWANGELIA

WEDŁUG JANA 1 i 3

Rozdział 1

1 Na początku było Słowo, a ono Słowo było u Boga, a **Bogiem było ono Słowo.**

2 To było na początku u Boga.

3 Wszystkie rzeczy przez nie się stały, a bez niego nic się nie stało, co się stało.

4 W niem był żywot, a żywot był oną światłością ludzką.

5 A ta światłość w ciemnościach świeci, ale ciemności jej nie ogarnęły.

6 Był człowiek posłany od Boga, któremu imię było Jan.

7 Ten przyszedł na świadectwo, aby świadczył o tej światłości, aby przezeń wszyscy uwierzyli.

8 Nie byli on tą światłością, ale przyszedł, aby świadczył o tej światłości.

9 Tenci był tą prawdziwą światłością, która oświeca każdego człowieka, przychodzącego na świat.

10 Na świecie był, a świat przezeń uczyniony jest; ale go świat nie poznał.

11 Do swej własności przyszedł, ale go własni jego nie przyjęli.

12 **Lecz którzykolwiek go przyjęli, dał im tę moc, aby się stali synami Bożymi, to jest tym, którzy wierzą w imię jego.**

13 Którzy nie z krwi, ani z woli ciała, ani z woli męża, ale z Boga narodzeni są.

14 A to **Słowo ciałem się stało**, i mieszkało między nami, i widzieliśmy chwałę jego, chwałę jako jednorodzonego od Ojca, pełne łaski i prawdy.

15 Jan świadczył o nim, i wołał, mówiąc: Tenci był, o którym powiedział: Który po mnie przyszedłszy, uprzedził mię; bo pierwej był niż ja.

16 A z pełności jego myśmy wszyscy wzięli i łaskę za łaskę.

17 Albowiem zakon przez Mojżesza jest dany, a łaska i prawda przez Jezusa Chrystusa stała się.
18 Boga nikt nigdy nie widział: on jednorodzony syn, który jest w łonie ojcowskim, ten nam opowiedział.
19 A toć jest świadectwo Janowe, gdy posłali Żydzi z Jeruzalemu kapłany i Lewity, aby go pytali: Ty ktoś jest?
20 I wyznał, a nie zaprzął, a wyznał, że ja nie jest Chrystus.
21 I pytali go: Cóżes tedy? Eliaszes ty? A on rzekł: Nie jestem. A oni: Prorokiemes ty? i odpowiedział: Nie jestem.
22 Rzekli mu tedy: Któżes jest, żebyśmy odpowiedź dali tym, którzy nas posłali? Cóż wždy powiadasz o sobie?
23 Rzekł: Jam jest głos wołającego na puszczy: Prostujcie drogę Pańską, jako powiedział Izajasz prorok.
24 A ci, którzy byli posłani, byli z Faryzeuszów.
25 I pytali go i rzekli mu: Czemuż tedy chrzczisz, jeźliżes ty nie jest Chrystus, ani Eliasz, ani prorok?
26 Odpowiedział im Jan, mówiąc: Jać chrzczę wodą; ale w pośrodku was stoi, którego wy nie znacie.
27 Tenci jest, który po mnie przyszedłszy, uprzedził mię, któremum ja nie jest godzien, żebym rozwiązał rzemyk obuwia jego.
28 To się stało w Betabarze za Jordanem, gdzie Jan chrzcił.
29 A nazajutrz ujrzał Jan Jezusa idącego do siebie, i rzekł: **Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata.**
30 Tenci jest, o którym powiadał, że idzie za mną mąż, który mię uprzedził; bo pierwej był niż ja.
31 A jam go nie znał; ale aby był objawiony Izraelowi, dlatego ja przyszedł, chrzcząc wodą.
32 I świadczył Jan, mówiąc: Widziałem Ducha zstępującego jako gołębicę z nieba, i został na nim.
33 A jam go nie znał; ale który mię posłał chrzcic wodą, ten mi rzekł: Na kogo byś ujrzał Ducha zstępującego i zostającego na nim, tenci jest, który chrzci Duchem Świętym.
34 A jam widział i świadczył, że ten jest Syn Boży.
35 Nazajutrz zasię stał Jan i dwaj z uczniów jego.
36 A ujrzawszy Jezusa chodzącego, rzekł: **Oto Baranek Boży.**
37 I słyszeli go oni dwaj uczniowie mówiącego, i szli za Jezusem.
38 A obróciwszy się Jezus i ujrzawszy je za sobą idące, rzekł do nich: Czego szukacie? A oni mu rzekli: Rabbi! (co się wyklada: Mistrzu), gdzie mieszkasz?
39 Rzekł im: Pójdźcie, a oglądajcie. I szli i widzieli, gdzie mieszkał, a zostali przy nim onego dnia; bo było około dziesiątej godziny.

40 A był Andrzej, brat Szymona Piotra, jeden z onych dwóch, którzy to słyszeli od Jana, i szli byli za nim.
41 Ten najpierw znalazł Szymona, brata swego własnego, i rzekł mu: Znaleźliśmy **Mesyjasza**, co się wyklada Chrystus.
42 I przywiódł go do Jezusa. A wejrzawszy nań Jezus, rzekł: Tyś jest Szymon, syn Jonasza; ty będziesz nazwany Kiefas, co się wyklada Piotr.
43 A nazajutrz chciał Jezus wynijść do Galilei, i znalazł Filipa i rzekł mu: Pójdź za mną.
44 A Filip był z Betsaidy, z miasta Andrzejewego i Piotrowego.
45 Filip znalazł Natanaela i rzekł mu: Znaleźliśmy onego, o którym pisał Mojżesz w zakonie i prorocy, Jezusa, syna Józefowego, z Nazaretu.
46 I rzekł mu Natanael: Możesz z Nazaretu być co dobrego? Rzekł mu Filip: Pójdź, a oglądaj!
47 Ujrzawszy tedy Jezus Natanaela idącego do siebie, rzekł o nim: Oto prawdziwie Izraelczyk, w którym nie masz zdrady.
48 Rzekł mu Natanael: Skądże mię znasz? Odpowiedział Jezus i rzekł mu: Pierwej niż cię Filip zawołał, gdyś był pod figowem drzewem, widziałem cię.
49 Odpowiedział Natanael i rzekł mu: Mistrzu! tyś jest on **Syn Boży**, tyś jest on **król Izraelski.**
50 Odpowiedział Jezus i rzekł mu: Iżem ci powiedział: Widziałem cię pod figowem drzewem, wierzysz; większe rzeczy nad te ujrzysz.
51 I rzekł mu: Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Od tego czasu ujrzycie niebo otworzone i Anioły Boże wstępujące i zstępujące na **Syna człowieczego.**

Rozdział 3

1 A był niektóry człowiek z Faryzeuszów, imieniem Nikodem, ksiązę żydowski.
2 Ten przyszedł do Jezusa w nocy i rzekł mu: Mistrzu! wiemy, żeś przyszedł od Boga nauczycielem; bo nikt tych cudów czynić nie może, które ty czynisz, jeźliby Bóg z nim nie był.
3 Odpowiedział Jezus i rzekł mu: Zaprawdę, zaprawdę powiadam ci: **Jeźli się kto nie narodzi znowu, nie może widzieć królestwa Bożego.**
4 Rzekł do niego Nikodem: Jakoż się może człowiek narodzić, będąc stary? izali powtore może wnijść w żywot matki swojej i narodzić się?
5 Odpowiedział Jezus: Zaprawdę, zaprawdę powiadam ci: Jeźliby się kto nie narodził z wody i z Ducha, nie może wnijść do królestwa Bożego.

6 Co się narodziło z ciała, ciało jest, a co się narodziło z Ducha, duch jest.
7 **Nie dziwuj się, że ci powiedział: Musicie się znowu narodzić.**
8 Wiatr, gdzie chce, wieje i głos jego słyszysz, ale nie wiesz, skąd przychodzi i dokąd idzie; takżeć jest każdy, który się narodził z Ducha.
9 Odpowiedział Nikodem i rzekł mu: Jakoż to być może?
10 Odpowiedział Jezus i rzekł mu: Tyś jest nauczycielem w Izraelu, a tego nie wiesz?
11 Zaprawdę, zaprawdę powiadam ci, iż co wiemy, mówimy, a cośmy widzieli, świadczymy: ale świadectwa naszego nie przyjmujecie.
12 Jeźliż gdy wam ziemskie rzeczy powiadał, a nie wierzycie, jakoż, będąci wam powiadał niebieskie, uwierzycie?
13 A nikt nie wstąpił do nieba, tylko ten, który zstąpił z nieba, Syn człowieczy, który jest w niebie.
14 **A jako Mojżesz węża na puszczy wywyższył, tak musi być wywyższony Syn człowieczy.**
15 **Aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny.**
16 **Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny.**
17 **Boć nie posłał Bóg Syna swego na świat, aby sądził świat, ale aby świat był zbawiony przezeń.**
18 **Kto wierzy weń, nie będzie osądzony; ale kto nie wierzy, już jest osądzony, iż nie uwierzył w imię jednorodzonego Syna Bożego.**
19 **A tenci jest sąd, że światłość przyszła na świat, lecz ludzie bardziej umiłowali ciemność niż światłość; bo były złe uczynki ich.**
20 Każdy bowiem, kto źle czyni, nienawidzi światłości i nie idzie na światłość, aby nie były zganione uczynki jego.
21 Lecz kto czyni prawdę, przychodzi do światłości, aby były jawne uczynki jego, iż w Bogu są uczynione.
22 Potem przyszedł Jezus i uczniowie jego do Judzkiej ziemi, i tam przemieszkował z nimi i chrzcil.
23 Chrzcil też i Jan w Enon, blisko Salim; bo tam było wiele wód, a ludzie przychodzili i chrzcili się.
24 Bo jeszcze Jan nie był podany do więzienia.
25 Wszczęła się tedy gadka między uczniami Janowymi i między Żydami o oczyszczeniu.
26 I przyszli do Jana i rzekli mu: Mistrzu! ten, który był z tobą za Jordanem, któremuś ty dał świadectwo, ten oto chrzci, a wszyscy idą do niego.